

Šimen noč in dan, pa bi mu veđdar ne bilo preveč. „Oh, ko je pa tako lep . . . in moj je“, se je opravičeval.

„Ti neumni Šimen, ti!“ je godrnjal hlapec. „Zajec bo moral biti tvoj minister. In potlej bosta dva zajca v tvojem kraljestvu, ti in tvoj minister, oba božja volka.“

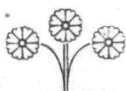
Ali hlapčevno norčevanje ni pomagalo, Šimen je ostal Šimen, zajčka je imel še vedno rajše. Oh, ko je bil pa tako lep, ta Šimnov zajec! In edino blago, o katerem je mogel reči, da je čisto njegovo, o katerem je govoril podnevi, sanjal ponoči . . .

Nekoč pride Šimnu na misel, da bi navezal zajcu zvonec na vrat. „Ha, moram mu ga!“ je vzkliknil vesel, „moram mu ga, da bo zvončkljalo, kadar bo skakal ali otepal z glavo.“ In res, v nedeljo gre v trg k maši. Tam stopi v prodajalnico, si izbere majhen, prikupen zvonček, ki je imel glas, kakor da bi bil vlit iz čistega srebra, ga plača z novci, ki jih je hranil še od birme, nato jo pa mahne po bližnjici domov. Šel je, kakor bi ga veter nesel. In predno so dospeli drugi do polpota, je on že pripenjal doma zvonček na dva prsta širok rdeč trak, katerega je obesil potem zajcu za vrat.

Šimnu se je zdel zdaj zajček — z rdečim trakom in zvoncem za vratom — še stokrat lepši kot prej. Sklonil se je k njemu, ga gladil in šepetal ves srečen: „Moj zajček, moj zajček!“ . . .

Pač ni mogel tedaj slutiti Šimen, da bo prav ta zvonček za zajčka — usodepoln . . .

(Konec prih.)

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

36. Tudi s pokušanjem se nasiti.

Tega pač ne bo treba nikogar še le učiti, kaj se pravi: p o k u š a t i. Kadar kdo pokuša, jemlje le prav po malem one reči, katere okus hoče spoznati. Le prav kaj malega zagradi ali zajme, še ne za ena usta, le za na jezik nekoliko — le toliko, da se obližne. Seveda utegne imeti kdo ob pokušanju tudi postranski namen, da bi mu tudi — kaj zaleglo; tak rabi kajpada za pokušanje večjo mero. Tudi ne bo treba šele dokazovati, da bi se kdo mogel nasiti ob enkratnem pokušanju. Torej more biti tu le govor o večkratnem pokušanju. Pokušanje se pa lahko tako ponavlja, da kdo večkrat pokusi isto reč, kakor bi se hotel opetovano prepričati o njenem okusu; ali pa tako, da zapored pokuša razne reči, n. pr.: razna jedila v kuhinji, različna vina v kleti, ali sadje na vrtu itd. Tako opetovano pokušanje pa že kaj izda; večkrat že skoro dosega mero kosila ali večerje — s pokušanjem se nasiti. Tako pokušanje očita pesnik „Muci — kuharici“ (v zadnji nežni pesmici v knjigi „Nedolžnim srcem“):

„Nikar mi, nikar ne zameri
Teh odkritosrčnih besed:
Prečestokrat, kakor se zdi mi,
Pokušaj, oj, mucika, jed.

Prečestokrat žlico oblizneš,
Jaz menim, da slabo je to:
Ko soka bo treba na mizo,
Bojim se, ga v loncu ne bo!“

Tako torej stojé dejanske razmere. In kaj hoče pregovor? Oj, na premnogo opravil v življenju se lahko obrača. Mnogo bogatinov je obogatelo po malih a pogostnih dobičkih; a tudi mnogo beračev si je preskrbelo beraško palico po malih pa mnogoštevilnih zgubah. Nekoliko večkratnega oddihljeja med delom nadomesti daljši počitek itd.

Osobito pa smemo v nravnem oziru primerjati pokušanju male napake, pa tudi male čednosti, mala dobra dela, kratke molitvice, manjša zatajevanja. Kdor se ne ogiblje malih grehov, polagoma zabrede v velike. Obratno pa dušni voditelji zelo priporočajo mnogokratno ponavljanje krajših duhovnih vaj. Saj Kristus sam blagruje služabnika, ki je bil zvest v malem: „Prav, zvesti in modri hlapec, ker si bil zvest v malem, te bom postavil čez veliko.“

Rešitev rebusa v št. 5.

Spomlad in mladost sta enakih lastnost.

Prav so rešili: Praprotnik Nežka v Braslovčah; Tomc Pepca, Kovšca Poldi, Bergant Cilka, Wilfer Minka in Kump Stana, učenke pri čč. uršulinkah v Ljubljani; Bratina France in Isek Franc, učenca V. razr. pri Sv. Križu blizu Lutomeru; Scheligo Irma, nadučiteljeva hčerka pri Sv. Jederti nad Laškim; Gorjup Dorica, Gabrijelčič Gabrijele, Jankovič Pepika, Hrovat Angelica, Martinič Angelina, Stanonik I., Maroti Mimica, Krmc Angela, Kopač M., Kobi Tončka in Ivanka, Čuden M., (meščanska sola); Anžlovlar Mici, Šušteršič Angelica, Sušnik Minka, Kopal Ana, Bajt Pavla, učenke notranje uršul. šole v Škofji Loki; Gorjanc Angela, Jeraša Ivana, Osredkar Mici, Rihtaršič Lojzka, Košir Rezka, Osredkar Francka, učenke V. razreda v vnanji uršulinski šoli v Škofji Loki; Arh Zefka, Bedenk Fanička, Grobovšek Slavica, Kordiš Aleksa, Logar Iva, Pouch Rikca, Werne Dorica, Wilhar Tina, Wulz Mimi, učenke VIII. razr.; Kromar Julka, Erzar Cilka, Zupan Danica, Kralj Zorka, Vrhunc Franica, Černoga Mar. in Zupanec Polonica, gojenke v Lichtenthurničnem zavodu v Ljubljani; Grajlant Karla v Novem mestu; Ribnikar Micka, Verdír Polonca, Žirovnik Ivanka, Jereb Marija, Tišlar Mici, učenke V. razreda vnanje uršulinske šole v Škofji Loki; Munda Ivanka v Novem mestu; Tavčar Mici, učenka II. razr. vnanje meščanske šole pri čestitih uršulinkah v Ljubljani; Zadnikar Pepi, realec v Ljubljani; Gartner Gabrijele, učenka III. razreda v Planini; Zorc Angela, Žabkar Antonija, Aschmann Gabrijele, Mahorčič Hermína, Kastelic Ana, Schwinger Mici, Andres Kristina, Bučar Ana, Grajlant Linca, Skala Slava, Malnerič Tinca, Srimšeg Mimi, Sušnik Milka, Račič Fani, Kerin Zofi, Golob Tilka, Jeruc Pavlinka, Vintar Anka, Kastelic Mici, Kotnik Mar., Vidic Tinca, Höningmann Anica, Posou Ivana, Medic Mici, učenke VIII. in VII. razr. v Šmihelu p. Rudolfovem.

Odgovorna šaljiva vprašanja št. 5.

1. Smrt in svet se konča s črko t. — 2. Črka s. — 3. Velika noč, ker je po dnevi.

Vse so odgovorili: Zadnikar Pepi, realec v Ljubljani; Gartner Gabrijele, učenka III. razreda v Planini; Zorc Angela, Žabkar Antonija, Aschmann Gabrijele, Mahorčič Hermína, Kastelic Ana, Schwinger Mici, Andres Kristina, Bučar Ana, Grajlant Linca, Skala Slava, Malnerič Tinca, Srimšeg Mimi, Sušnik Milka, Račič Fani, Kerin Zofi, Golob Tilka, Jeruc Pavlinka, Vintar Anka, Kastelic Mici, Kotnik Mar., Vidic Tinca, Höningmann Anica, Posou Ivana, Medic Mici, učenke VIII. in VII. razreda v Šmihelu pri Rudolfovem; Pušenjak Milka in Stanko, učenca na Cenu.

Vse (razun št. 1.): Scheligo Irma, nadučiteljeva hčerka pri Sv. Jederti nad Laškim; Arh Zefka, Bedenk Fanička, Grobovšek Slavica, Kordiš Aleksa, Logar Iva, Pouch Rikca, Werne Dorica, Wilhar Tina, Wulz Mimi, Zadnik Mici, učenke VIII. razreda v Lichtenthurničnem zavodu v Ljubljani.

Vse (razun št. 3.): Ušeničnik Marija, Štimec Julka in Mici, učenke III. razr. vnanje ljudske šole čč. Uršulink v Ljubljani; Žargi Ivan, učenec II. razreda v Kamniku; Gorjup Dorica, Gabrijelčič Gabrijele, Jankovič Pepika, Hrovat Angelica, Martinič Angelina, Stanonik I., Maroti Mimica, Krmc Angela, Kopač M., Kobi Tončka in Ivana, Čuden M., (meščanska sola); Anžlovlar Mici, Šušteršič Angelica, Sušnik Minka, Kopal Ana, Bajt Pavla, učenke notranje uršul. šole v Škofji Loki; Gorjanc Angela, Jeraša Ivana, Osredkar Mici, Rihtaršič Lojzka, Košir Rezka, Osredkar Francka, Ribnikar Micka, Verdír Polonca, Žirovnik Ivanka, Jereb Marija, Tišlar Mici, učenke V. razreda vnanje uršul. šole v Škofji Loki.

Listnica uredništva.

Taras Vaziljev: Kaj, ko bi še nadaljevali pesmi rokodelcev? Zanimiva in originalna zbirka bi bila, ki bi se potem natisnila hkrati. Za drugo poslano opetovano zahvalo. — J. P.—ac: Nam je prav ugajalo. Ostanite pri obljubi in blagodušno nas opravičite, če včasih takoj ne moremo na dan. Veste, da bi radi; a prostor nam je odmerjen, in spisi včasih dve do triletni. Zdravi! — C. Nelej: Za letos prekasno. — Jos. A.—ič: Vidi se jim, da so prvenke. Vzela jih je zima, mraz... — F. M.: Oboje porabimo, ker je zanimivo in času primerno. — F. Korodievsky: Bo! Samo potrpljenja prosimo. — M. Arijan: Skoro nas spet razveselite. Srčna hvala! — Budislav: Te so boljše tudi po oblaki.

Listnica upravnništva.

P. n. naročnike, kateri še niso poslali naročnine, uljudno prosimo, da naj nam jo blagovolijo poslati.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.